

РЕШЕНИЕ

№ 1132

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10644** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Ависпал“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Ц. С. срещу Решение № ПИ-404/07.11.2022г. на зам. директора на ТД на НАП – С. - П. Н. Г., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с изх. № С222225-139-0002273/14.10.2022г. изд. от Й. З. – гл. публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него постановление. Сочи се, че решението е в нарушение на процесуалноправните норми, при неправилно тълкуване на разпоредбите на закона и в противоречие със събраните в хода на ревизията и приложени към административната преписка доказателства. Твърди се, че не е спазен принципът на съразмерност при обезпечаването. Отделно се поддържа, че административният акт е немотивиран и издаден при липса на обезпечителна нужда. Моли се за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С молба от 26.01.2023г. моли да бъде даден ход на делото, поддържа подадената жалба с релевираните в нея доводи.

Ответникът, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. Й., който оспорва подадената жалба. Претендира присъждане на разноски за юрисконсулско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22222522001004-020-001 от 28.02.2021 г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия за установяване на задълженията на „АВИСПАЛ“ ООД, както следва: 1. Корпоративен данък за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2020г.; 2. Данък върху добавена стойност за периода от 01.12.2016г. до 14.01.2020г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22222522001004-039-002/01.09.2022г. на ръководителя на ревизията до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на задълженията, които ще бъдат установени по отношение на „АВИСПАЛ“ ООД в резултат на ревизията, възложена с посочената ЗВР.

Последвало е издаване на Постановление №С222225-023-0002434/02.09.2022 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал 1 от ДОПК, с което е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ОББ“ АД, „ПИБ“ АД, „Юробанк България“ АД и „Банка ДСК“ АД за предполагаема сума на задължението от 4 055 951,50 лв. Във връзка с изпратените заповорни съобщения са постъпили отговори от банковите институции, от които се е установило, че търговското дружество „Ависпал“ ООД притежава единствено в „ПИБ“ АД банкова сметка, по същата има учреден залог в полза на банката, с право на предпочитателно удовлетворение. С ПНОМ с изх. № С222225-023-0002649/27.09.2022г. публичният изпълнител е наложил заповор върху новооткрита от жалбоподателя банкова сметка в „Обединена българска банка“ АД. От постъпилите отговор на заповорно съобщение от „ОББ“ АД се установява, че е наложен заповор върху банковата сметка на „Ависпал“ ООД, но по същата няма авоари.

С ПНПОМ, изх. № С222225-023-0002441/05.09.2022г. на жалбоподателя е наложена предварителна обезпечителна мярка – възбрана върху недвижим имот, представляващ ПИ, находящ се в [населено място], СО – местност „Д. път“, с площ от 15,012 дка, с трайно предназначение: земеделска земя и начин на трайно ползване: нива за сумата от 4 055 951,50 лв. В. е вписана в АВ – Служба по вписванията – [населено място].

С ПНПОМ, изх. № С222225-023-0002442/05.09.2022г. на „Ависпал“ ООД е наложена предварителна обезпечителна мярка – възбрана върху недвижим имот – земеделска земя, находящ се в [населено място], [населено място], Софийска област – местност „А. Ч.“, с площ от 14,588 дка, с начин на трайно ползване: нива и наложени ограничения за строителство на сгради и засаждане на високостеблена растителност за сумата от 4 055 951,50 лв. В. е вписана в АВ – Служба по вписванията – [населено място].

Ревизията е приключила с РА № Р-22222522001004-091-001/04.10.2022г. и неразделна част от него – Ревизионен акт за поправка РА №П-22222522177967-003-001/10.10.2022г., с които са установени задължения в общ

размер на 4 074 478,35 лв.

Въз основа на РА е било издадено Постановление изх. № 222225-139-0002273/14.10.2022 г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК по ПНОМ, подробно обективирани по–горе, издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място]. Постановлението е съобщено на дружеството на 18.10.2022 г.

На 24.10.2022г. е подадена жалба до директора на ТД на НАП С. срещу издаденото ПНПОМ, като с решение № ПИ-404/07.11.2022 г. на зам. директора на ТД на НАП С. (Заповед за заместване № ЗЦУ-ОПР-5/15.03.2022г.) жалбата е оставена без уважение.

За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП, съобразно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК и чл. 167, ал. 1 от ДОПК, като същото е издадено в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 196, ал.1, т. 3 от ДОПК. В мотивите на решението е изложил подробни съображения за спазване на нормата на чл. 121, ал. 6 ДОПК. Посочено е, че преценката за затрудненото събиране на задълженията в конкретния случай е направена на база размера на задълженията на дружеството, като е изследван въпросът за наличното имущество. Възприел е доводите на ревизиращите за размера на публични задължения, с оглед направената съпоставка между размера на посочените в РА задължения и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Посочено е, че ще се затрудни събирането на публичното вземане и са изложени установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, свързани с ревизираното лице, както и данни и доказателства за имущественото му състояние.

Решение № ПИ-404/07.11.2022 г.. на зам.директора на ТД на НАП С. е връчено на адресата на 09.11.2022 г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

По делото е приложена и приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може мотивирано да поиска от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящият случай постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган. Същото съдържа посочените в разпоредбата на чл. 196 от ДОПК, реквизити. Посочена е обезпечителната нужда – запазване на имуществото на лицето, с цел събиране на установени публични задължения. Съдът счита, че постановлението за продължаване на наложените предварителни обезпечителни мерки е мотивирано от фактическа и правна страна, съобразно чл. 191, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Преценката върху какво точно имущество на длъжника да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки е предоставена на административния орган, като в разпоредбата на чл. 199 от ДОПК е

предвидена възможност и за замяна на наложената обезпечителна мярка по искане на длъжника.

В настоящия случай необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки е мотивирана от органа по приходите с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Посочено е, че в хода на ревизионното производство са установени задължения с издадения РА и че ще се затрудни събирането на публично задължение. Наличието на предпоставки за налагане на обезпечение съгласно чл. 121, ал. 6, вр. ал. 4 от ДОПК се преценява към този момент, като тази преценка е обусловена от съществуващите данни за установения размер на публичното задължение.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК предвижда, че действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5. По делото е установено, че ревизията на „Ависпал“ ООД е завършила с издаване на РА № Р-22222522001004-091-001/04.10.2022г. и неразделна част от него – Ревизионен акт за поправка РА № П-22222522177967-003-001/10.10.2022г., което прави Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки, на осн. чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с изх. № С222225-139-0002273/14.10.2022г. издадено при спазване на определения срок. Нещо повече - от постановлението е видно, че с издадения Ревизионен акт в тежест на дружеството-жалбоподател вече са установени публични вземания в размер, който дори надвишава посочения в постановлението по чл. 121 ал.1 от ДОПК.

В случая са спазени законовите изисквания, доколкото с наложените обезпечителни мерки се цели гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания. Обезпечението ще допринесе за удовлетворяване на публичното вземане, предвид характера и размера на установените в ревизията данъци. Важно е да подчертае, че наложените в хода на ревизията предварителни обезпечителни мерки са привременни и с определен срок на действие /чл. 121, ал. 4 във връзка с ал. 5 от ДОПК/. Ако в хода на ревизионното производство не бъдат установени публични задължения, тяхното действие не се продължава по смисъла на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, като в случай, че с издадения ревизионен акт, бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване на тяхното действие, съгласно чл. 121, ал. 6 от ДОПК с налагане на обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, обезпечавачи вече конкретно установените по основание и размер публични задължения, какъвто е настоящият оспорван акт.

Освен условията за налагане на ПОМ, законодателят е предвидил и основания за тяхната отмяна - чл. 197, ал. 3 от ДОПК, а именно: представяне на обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа от длъжника; при липса изпълнително основание или когато не са спазени изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Предпоставките на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са алтернативни и наличието на което и да е от тях е основание за отмяна на ПОМ и обратно - липсата им обуславя неоснователност на подадената срещу тях жалба. Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят-длъжник не се позовава и не представя предвидените в закона

обезпечения. Втората предпоставка на чл. 197, ал. 3 от ДОПК е неприложима предвид предвидената изрична особена хипотеза и възможността за налагане на ПОМ в хода ревизионното производство.

По отношение на третата предпоставка и с оглед всичко изложено, съдът счита, че са спазени изискванията за наличие на основанията на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, вр. чл. 195 от с. к, поради което оспореният акт следва да бъде потвърден.

При този изход на спора и с оглед своевременно отправено искане, на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лв. съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в актуалната ѝ редакция Дв.бр.88 от 04 ноември 2022г./

Водим от горното, Административен съд-София град, III отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Ависпал“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Ц. С. срещу Решение № ПИ-404/07.11.2022г. на Зам. Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с изх. № С222225-139-0002273/14.10.2022г. изд. от Й. З. – гл. публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“.

ОСЪЖДА „Ависпал“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Ц. С. да заплати на ТД на НАП-С. град сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: